

Облік і оподаткування

УДК: 311.3:004.9

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.19397435>

**Організаційно-технологічні переваги та недоліки електронного кабінету
респондента у процесі подання статистичної звітності**

Антоненко Надія Василівна,

кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів, обліку і

аудиту, Національний транспортний університет,

вул. М. Омеляновича-Павленка, 1, м. Київ, 01010, Україна,

Scopus Author ID 57880027700,

e-mail: 3142206@gmail.com,

<https://orcid.org/0000-0003-1478-6668>

Ткачук Тетяна Ігорівна,

асистент кафедри фінансів, обліку і аудиту,

Національний транспортний університет,

вул. М. Омеляновича-Павленка, 1, м. Київ, 01010, Україна,

e-mail: tatiana.ntu@i.ua,

<https://orcid.org/0000-0002-0428-7956>

Прийнято: 16.03.2026 | Опубліковано: 30.03.2026

Анотація. У статті розглянуто електронний кабінет респондента як інструмент подання статистичної звітності до органів державної статистики в умовах цифровізації державних сервісів, поширення електронної взаємодії та підвищення вимог до якості первинних даних. Метою дослідження є виявлення та систематизація переваг і обмежень цього сервісу з погляду процесної організації звітування та надійності технологічного ланцюга, що охоплює

підготовку даних, заповнення форми, контроль, підписання, передавання, отримання квитанцій і архівування. Методологічну основу становлять процесний підхід до опису життєвого циклу електронного звіту, порівняльний аналіз нормативно визначених способів електронного подання статистичної звітності та якісна оцінка ризиків доступності, цілісності й конфіденційності даних. Установлено, що основними перевагами електронного кабінету є централізація переліку форм і календаря подання, прозорість проходження звіту через механізм першої та другої квитанцій, наявність архіву, зниження витрат часу на комунікацію та підтвердження факту подання, підтримка кваліфікованого електронного підпису, вбудовані контрольні перевірки та відтворюваність процедур. Водночас виявлено обмеження, пов'язані із залежністю від працездатності засобів підпису, сумісності програмних компонентів, ризиками пікових навантажень у граничні строки, обмеженою інтеграцією з обліковими системами підприємств, а також потребою в удосконаленні діагностики помилок і сервісної підтримки. У висновках підкреслено, що ефективність використання кабінету підвищується за умови формалізації внутрішніх процедур респондента, визначення відповідальних осіб, резервування ролей підписувачів і завчасного подання звітності. Подальший розвиток сервісу доцільно спрямувати на посилення інфраструктури, розширення інтеграційних можливостей, підвищення стійкості роботи в періоди пікового навантаження та поліпшення підтримки користувачів.

Ключові слова: статистична звітність, електронний кабінет респондента, електронне звітування, кваліфікований електронний підпис, інформаційна безпека, транзакційні витрати.

Organizational and technological advantages and disadvantages of the respondent's electronic account in the process of submitting statistical reporting

Nadiia Antonenko,

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Finance, Accounting and Audit,

National Transport University,

St. M. Omelyanovicha-Pavlenka, 1, m. Kyiv, 01010, Ukraine,

Scopus Author ID 57880027700,

e-mail: 3142206@gmail.com,

<https://orcid.org/0000-0003-1478-6668>

Tatiana Tkachuk,

assistant of the Department of Finance, Accounting and Audit,

National Transport University,

St. M. Omelyanovicha-Pavlenka, 1, m. Kyiv, 01010, Ukraine,

e-mail: tatiana.ntu@i.ua,

<https://orcid.org/0000-0002-0428-7956>

Abstract. The article examines the respondent's electronic cabinet as a tool for submitting statistical reports to state statistics bodies in the context of the digitalization of state services, the spread of electronic interaction and increased requirements for the quality of primary data. The purpose of the study is to identify and systematize the advantages and limitations of this service in terms of the process organization of reporting and the reliability of the technological chain, which includes data preparation, form filling, control, signing, transmission, receipt and archiving. The methodological basis is a process approach to describing the life cycle of an electronic report, a comparative analysis of regulatory methods for electronic submission of statistical reporting and a qualitative assessment of the risks of data availability, integrity and

confidentiality. It was established that the main advantages of the electronic cabinet are the centralization of the list of forms and the submission calendar, the transparency of the report through the mechanism of the first and second receipts, the availability of an archive, reducing the time spent on communication and confirming the fact of submission, support for a qualified electronic signature, built-in control checks and reproducibility of procedures. At the same time, limitations were identified related to dependence on the performance of signing tools, compatibility of software components, risks of peak loads during critical periods, limited integration with corporate accounting systems, as well as the need to improve error diagnostics and service support. The conclusions emphasize that the efficiency of using the office increases if the respondent's internal procedures are formalized, responsible persons are identified, the roles of signatories are reserved, and reporting is submitted in advance. Further development of the service should be directed towards strengthening the infrastructure, expanding integration capabilities, increasing the stability of work during peak load periods, and improving user support.

Keywords: statistical reporting, respondent's electronic account, electronic reporting, qualified electronic signature, information security, transaction costs.

Постановка проблеми. Національна статистична система має забезпечувати державу і суспільство неупередженою та об'єктивною офіційною статистичною інформацією. Це потребує належної якості первинних даних від респондентів і сталих процедур їх збирання, оброблення, захисту та поширення. Закон України «Про офіційну статистику» прямо підкреслює організаційні засади функціонування системи та її спрямованість на задоволення потреб суспільства в офіційній статистичній інформації [1]. Сьогодні важливу роль у статистичному процесі відіграє електронна взаємодія між респондентом і органом державної статистики. Саме на етапі подання звітності найчастіше виникають ризики запізнення, неповноти й помилок у даних. Нормативний порядок електронного подання звітності встановлює єдині правила її збирання

та оброблення, а систему електронної звітності органів державної статистики визначає як сукупність правових, організаційних і технічних засобів.

Практична складність вищезазначених дій полягає в тому, що подання статистичної звітності для респондента є регулярним адміністративним процесом із чіткими строками, юридичними наслідками та різними умовами виконання на робочих місцях. З погляду підприємства це означає додаткові витрати часу на підготовку даних, їх перевірку, комунікацію та підтвердження прийняття звітності, а також на виправлення помилок і повторне подання. На рівні державної статистики це означає навантаження на інфраструктуру приймання, підвищені вимоги до автоматизованого контролю і необхідність підтримувати довіру респондентів через прозорі статуси, квитанції та захист інформації. Таким чином, проблема, яка потребує вирішення, полягає в оцінюванні електронного кабінету респондента не лише як вебінтерфейсу, а як цілісної організаційно-технологічної системи, що впливає на структуру витрат, якість даних і рівень ризиків у процесі звітування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика розвитку офіційної статистики та її наближення до європейських практик традиційно осмислюється крізь призму інституційних засад, забезпечення якості й формування суспільної довіри. У контексті європейської інтеграції важливе значення має Європейський кодекс статистичної практики [2]. У ньому принципи якості охоплюють організаційне середовище, статистичні процеси та статистичні продукти і передбачають упорядкованість процедур та об'єктивне оцінювання результатів.

Аналіз сучасних досліджень і публікацій свідчить, що питання розвитку звітності, цифровізації обліково-статистичних процесів та наближення національної статистичної практики до європейських стандартів посідають важливе місце в наукових працях українських і зарубіжних дослідників. У сучасних працях переважають кілька взаємопов'язаних напрямів дослідження: удосконалення електронного подання звітності підприємствами, розвиток

автоматизованих інформаційних систем, підвищення якості офіційної статистичної інформації та імплементація стандартів і методологічних підходів ЄС у національну статистичну практику.

Значна частина наукових праць присвячена саме питанням електронного подання звітності на рівні підприємств. Так, К. В. Ілляшенко обґрунтовує потребу реформування статистичної звітності через уніфікацію показників, скорочення кількості форм і ширше використання сучасних технологій електронного обміну даними [3]. Л. М. Яременко з колективом вчених висвітлюють переваги електронної звітності, зокрема економію часу, автоматичний контроль даних і дистанційне подання, а також відзначають технічні ризики та залежність від програмного забезпечення, Інтернету й електронного підпису [4]. У цьому ж контексті А. О. Шуліко [5] досліджує сучасні автоматизовані системи звітності підприємств і розкриває функціональні можливості основних програмних продуктів, що застосовуються для електронного подання звітів. В. Маліков, Л. Новіченко і Н. Стойка [6] підкреслюють значення переходу до обов'язкової електронної подачі звітів і зростання ролі деталізації фінансових даних, а Н. Домбровська [7] розглядає цифрову трансформацію бухгалтерського обліку як чинник підвищення ефективності та якості фінансової звітності. Близькими за змістом є висновки М. Яструбського та С. Чжен [8], які пов'язують подальший розвиток звітності підприємств із адаптацією національного законодавства до норм ЄС та підвищенням оперативності інформації.

Окремий блок досліджень стосується розвитку офіційної статистики, забезпечення її якості та гармонізації з європейськими практиками. С. П. Червона та Н. О. Парфенцева [9] систематизують результати імплементації acquis ЄС у сфері статистики та акцентують увагу на необхідності подальшої модернізації державної статистики України відповідно до стандартів, правил і рекомендацій ЄС. С. В. Заєць [10] розглядає якість офіційної статистичної інформації в контексті міжнародної практики оцінювання та обґрунтовує

доцільність побудови інтегрованої цифрової статистичної системи з єдиною технологією отримання даних. І. Підоричева [11] досліджує проблеми і можливості гармонізації державної статистики у сфері інновацій з європейськими стандартами та визначає важливу роль інституційного забезпечення цього процесу. Робота О.Г. Осауленка та О.О.Горобець [12] відображає сучасний етап модернізації офіційної статистики через впровадження smart statistics, використання нових джерел даних і цифрових інструментів. Член-кореспондент НАН України В. Саріогло [13] демонструє еволюцію офіційної статистики України на прикладі вибірових обстежень домогосподарств, а професор О.О. Васечко [14] розкриває методологічне значення GSBPM для стандартизації та впорядкування статистичних процесів. Своєю чергою І. Козик та І. Шкирта [15] наголошують на значенні інформаційних технологій у формуванні мікроданих, що сприяє розширенню можливостей економічної статистики.

Отже, наявні дослідження формують вагоме теоретико-методичне підґрунтя для осмислення цифровізації звітності, автоматизації статистичних і облікових процедур, а також наближення національної статистичної системи до європейських стандартів. Водночас у науковій літературі недостатньо уваги приділено комплексному аналізу електронного кабінету респондента саме як організаційно-технологічної системи, що впливає не лише на технічний спосіб подання звітності, а й на структуру витрат часу, внутрішню організацію процесу, надійність проходження звіту на всіх етапах, якість первинних даних і ризики несвоєчасного чи некоректного подання. Саме ця обставина зумовлює актуальність даного дослідження.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на поширення електронних сервісів у сфері державної статистики, у наукових працях недостатньо висвітлено процесну цілісність функціонування електронного кабінету респондента як інструменту подання статистичної звітності. Потребують подальшого дослідження питання надійності всього

технологічного ланцюга подання звіту — від підготовки первинних даних і заповнення форми до підписання, передавання, отримання квитанцій та архівування. Невирішеними залишаються також проблеми оцінювання ризиків, пов'язаних із доступністю сервісу у пікові періоди, сумісністю програмних компонентів, використанням засобів кваліфікованого електронного підпису, рівнем інтеграції кабінету з обліковими системами підприємств, а також якістю діагностики помилок і сервісної підтримки користувачів. Саме ці аспекти потребують поглибленого аналізу.

Внесок автора полягає у систематизації та поглибленому аналізі процесної цілісності функціонування електронного кабінету респондента як інструменту подання статистичної звітності, а також у виокремленні ключових ризиків і проблем його практичного використання.

Формулювання цілей статті. Метою статті є обґрунтування організаційно-технологічних засад використання електронного кабінету респондента у процесі подання статистичної звітності на основі аналізу його переваг і обмежень для респондентів та органів державної статистики, а також визначення практичних підходів до мінімізації ризиків і підвищення якості первинних даних. Досягнення поставленої мети передбачає опис життєвого циклу електронного звіту, виявлення організаційних ефектів і технологічних залежностей електронного подання, а також зіставлення цих характеристик із міжнародними принципами якості та безпеки офіційної статистики.

Виклад основного матеріалу дослідження. Нормативною основою електронного звітування до органів державної статистики є порядок, який установлює єдині підходи до збирання й оброблення статистичної та фінансової звітності в електронній формі. Він також визначає засади функціонування системи електронної звітності органів державної статистики, головною метою якої є спрощення процедури подання звітності для респондентів. Принципово важливим елементом цієї системи є механізм електронних квитанцій, через який фіксується факт і час одержання звіту адресатом звітності, а також приймання

або неприймання до оброблення та внесення даних до відповідної бази даних. Отже, з організаційного погляду підтвердження факту подання звітності в електронному середовищі набуває нормативно формалізованого характеру: дата подання пов'язується з моментом формування першої квитанції за умови отримання другої квитанції про прийняття звіту до оброблення. Це мінімізує ймовірність виникнення спірних ситуацій та формує належну документальну базу для контролю.

Електронний кабінет респондента в цій логіці виступає практичним інтерфейсом організації процесу подання звітності. Він орієнтований на безоплатне онлайн-звітування безпосередньо на ресурсі державної статистики та підтримує використання кваліфікованого електронного підпису, зокрема в режимах підписання через токени й хмарні ключі. Сам факт безоплатності та централізації доступу має значущий організаційний ефект, особливо для малих і середніх суб'єктів господарювання, які не використовують спеціалізоване комерційне програмне забезпечення для електронної звітності та прагнуть мінімізувати прямі витрати на інструменти подання. Утім, безоплатність як характеристика не є достатньою для оцінювання ефективності: ключове питання полягає у тому, як сервіс змінює структуру процесу, які етапи спрощує, які ризики зменшує, а які створює. Для цілісного аналізу доцільним є процесний підхід, у межах якого електронне звітування розглядається як повторюваний цикл, що складається з підготовки первинних даних, заповнення форми, контрольних перевірок, накладання КЕП, передавання звіту, отримання квитанцій та архівування (рис.1).

Такий підхід узгоджується із загальною логікою статистичного звітування, яку міжнародні рамки на кшталт GSBPM описують як сукупність етапів від визначення потреб і дизайну до збирання, оброблення, аналізу, поширення та оцінювання. У межах електронного кабінету саме фази «збирання» і первинної «обробки» стикаються з найбільш відчутними технологічними й організаційними обмеженнями, адже тут концентруються пікові навантаження,

типові помилки введення, залежність від засобів підпису і швидкість зворотного зв'язку через квитанції.

Рис. 1 Етапи подачі звітності через кабінет респондента

Джерело: створено авторами

Організаційні переваги електронного кабінету респондента передусім проявляються в тому, що він поєднує календар звітування з персоналізованим переліком форм, обов'язкових для подання конкретним респондентом. Завдяки вищезазначеному знижується ризик пропуску звітної форми чи строку її подання та мінімізуються витрати часу на пошук актуальних бланків і супровідних роз'яснень. У практиці підприємств це трансформується у зменшення транзакційних витрат, які у фінансово-економічній літературі розглядаються як витрати на забезпечення здійснення взаємодії, комунікацій та контролю. Попри те, що зазначені підходи традиційно використовуються для характеристики ринкових взаємодій, їхня аналітична логіка є релевантною і для адміністративних процедур. Нормативне визначення першої і другої квитанцій формує двоступеневий механізм підтвердження, де перша квитанція фіксує факт і час одержання, а друга квитанція фіксує факт і час прийняття до оброблення

або неприйняття, що дозволяє відокремити проблему «доставлено» від проблеми «прийнято до оброблення» (рис. 2).

Рис. 2 Відповіді Держстату України на подані статистичні звіти респондентів

Джерело: створено авторами

Якщо сервіс мінімізує кількість ручних дій, уточнень і повторних комунікацій, то це забезпечує зниження сукупних витрат часу та когнітивного навантаження на відповідальних осіб. Іншим організаційним ефектом є підвищення прозорості статусів подання. Така прозорість узгоджується з міжнародними принципами офіційної статистики, де наголошується на необхідності професійних стандартів, довіри та прозорості процедур, а також на забезпеченні конфіденційності і безпеки статистичних даних. У контексті європейських стандартів якості, що охоплюють статистичні процеси й продукти, прозорість і керованість процесів виступає однією з умов стабільної якості вихідної інформації.

Третім організаційним аспектом є архівування та відтворюваність дій. Електронний кабінет не лише дає можливість подати звіт, а й зберігає історію подань і квитанцій, що забезпечує внутрішню доказовість виконання обов'язку в межах юридично значущих повідомлень. Для підприємства це створює можливість формувати внутрішній контроль відповідальності на основі цифрових маркерів процесу, а не лише паперових підтверджень, що забезпечує

вищий рівень простежуваності виконаних дій. У такий спосіб організація звітного процесу наближається до сучасних підходів управління якістю, де принципового значення набуває не тільки результат, а й контрольованість механізму його отримання.

Водночас організаційні переваги не усувають повністю потребу у внутрішньому регламентуванні. Найбільш типова операційна вразливість електронного звітування проявляється тоді, коли доступ до подання концентрується навколо однієї особи і одного КЕП, а також тоді, коли подання відкладається до останнього дня. Нормативний порядок підкреслює, що електронні звіти, отримані пізніше встановленого строку, вважаються поданими із запізненням, а датою подання визнається дата, зафіксована у першій квитанції, але лише за умови отримання другої квитанції про прийняття. Отже, сам факт надсилання звіту ще не гарантує респондентові визначеності, якщо не завершено цикл отримання квитанцій. Лише повне проходження встановленої процедури та наявність квитанцій підтверджують належне подання звіту і дають змогу впевнено контролювати його статус.

Технологічні переваги електронного кабінету визначаються насамперед опорою на кваліфікований електронний підпис (КЕП) як інструмент юридичної значущості. Електронний звіт розглядається як документ у встановленому форматі, підписаний КЕП під час електронної взаємодії. При цьому програмне забезпечення, яке використовується для його подання, повинно відповідати вимогам інформаційної безпеки та мати підтвердження у сфері криптографічного захисту. Це важливо для довіри і для правової стійкості процесу: електронний документ з КЕП визнається оригіналом і має юридичну силу за дотримання вимог порядку. Водночас використання електронної ідентифікації та довірчих послуг породжує ризики сумісності засобів підпису, сертифікатів, токенів і робочого середовища користувача. Це видно і з користувацьких інструкцій сервісу, де окремо описано налаштування токенів, агентів підпису та хмарних ключів. Саме тут проявляється ключовий

технологічний недолік: сервіс може бути функціонально достатнім, але процес лишається чутливим до «тонких місць» на стороні користувача.

У пікові періоди, коли багато респондентів подають звіти одночасно, технологічні затримки у формуванні квитанцій або у виконанні контрольних перевірок сприймаються як невизначеність, навіть якщо формально система працює коректно. Путівник користувача прямо вказує на зв'язок швидкості отримання квитанцій із завантаженням шлюзу приймання звітності, що підтверджує системну природу «пікових» ризиків. З позицій процесного управління надійність електронного кабінету залежить від масштабованості інфраструктури та здатності сервісу зберігати стабільний час реакції у граничні строки.

Технологічним недоліком, який має прямий організаційний наслідок, є неповна інтегрованість із внутрішніми обліковими системами підприємств. У багатьох організаціях первинні дані формуються в бухгалтерських або управлінських системах, а перенесення в статистичні форми часто відбувається вручну або через часткові вивантаження. За таких умов навіть автоматизований контроль сервісу не усуває помилки, пов'язані з людським фактором під час перенесення даних, і не скорочує час, потрібний на їх підготовку. Проблема інтеграції є типовою для цифрових державних сервісів: їхній вебінтерфейс здебільшого орієнтований на універсальне використання, тоді як бізнес потребує автоматизованого імпорту структурованих даних. Такий дисбаланс підтверджує потребу розвитку сервісу через стандартизоване завантаження та повторне використання даних, що зменшує навантаження на респондента й підвищує якість первинної інформації.

Особливий вимір технологічного аналізу становлять вимоги до захисту даних, конфіденційності та кіберстійкості. Законодавство у сфері електронної ідентифікації та довірчих послуг визначає правові засади використання електронного підпису та пов'язаних сервісів. Водночас порядок електронного подання звітності вимагає дотримання вимог захисту інформації через

програмне забезпечення. На міжнародному рівні захист статистичних даних належить до базових принципів офіційної статистики. Водночас європейський підхід до якості охоплює гарантії конфіденційності та безпеки статистичних процесів. У прикладному вимірі це означає, що електронний кабінет повинен підтримувати не лише функцію приймання, а й культуру безпеки, що включає коректні сценарії роботи з ключами, мінімізацію ризиків компрометації, прозорі механізми відновлення доступу та передбачувані процедури під час інцидентів.

Додатковим орієнтиром для організацій, що прагнуть систематизувати управління інформаційними ризиками, виступає міжнародний стандарт ISO/IEC 27001, який визначає вимоги до системи управління інформаційною безпекою і підкреслює необхідність постійного вдосконалення підходів до захисту. Хоча цей стандарт не є прямою вимогою для респондентів, його логіка корисна для корпоративного регламентування роботи з КЕП і для розуміння того, що «технічний підпис» без організаційних процедур не гарантує стійкості.

Важливо також відзначити, що нормативна конструкція електронного звітування передбачає можливість виявлення помилок або суперечливих даних уже після прийняття до оброблення, коли адресат формує квитанцію-повідомлення про необхідність повторного подання. Це створює специфічний організаційний ефект: електронний кабінет не лише «приймає» звіт, а й включає респондента в контур післяконтрольної взаємодії, де важлива швидкість реакції та наявність доказовості попередніх станів поданих даних. Саме тут архів і збереження квитанцій переходять із «зручної опції» у функціональну необхідність для внутрішнього контролю і для коректного виправлення даних без втрати контексту.

Узагальнюючи організаційно-технологічні переваги доцільно підкреслити, що електронний кабінет респондента посилює керованість процесу подання завдяки поєднанню календаря, персоналізованого переліку форм, цифрових підтверджень у вигляді квитанцій та архівування. У площині якості даних перевага полягає у зменшенні частки очевидних помилок завдяки вбудованим

перевіркам, а також у швидшому виявленні невідповідностей через систему повідомлень і квитанцій.

У площині витрат перевага полягає у скороченні часу на комунікації, підтвердження та повторювані пошуки актуальних форм, що узгоджується з економічною логікою зменшення транзакційних витрат. Разом із тим, недоліки й обмеження є системними: залежність від КЕП і сумісність сервісу із засобами електронного підпису, ризики пікової завантаженості, потреба в інтеграції з внутрішніми системами підприємства та удосконаленні сервісної діагностики й підтримки користувачів.

Науковий результат даного дослідження полягає в розгляді електронного кабінету респондента як складової подання статистичної звітності, ефективність якої залежить не лише від функціональності інтерфейсу, а й від узгодженості внутрішніх регламентів із нормативними вимогами. У цьому контексті переваги сервісу повною мірою реалізуються лише за належної внутрішньої організації звітності: розподілу доступу між кількома відповідальними особами, наявності резервних сценаріїв підписання, контролю квитанцій як підтвердження завершення циклу та завчасного подання звітів із часовим резервом для можливих уточнень або повторного надсилання. Такий висновок узгоджується із загальними принципами управління якістю в офіційній статистиці та з міжнародними підходами до процесної стандартизації, де якість продукту розглядається як похідна від керованості процесу.

Висновки. Проведений аналіз дає підстави стверджувати, що електронний кабінет респондента є базовим цифровим інструментом статистичного звітування. Його перевагами є безоплатність, централізований доступ до форм і календаря, а також прозоре підтвердження подання через систему квитанцій та можливість архівування документів. У технологічному вимірі сервіс забезпечує юридичну значущість електронного документа завдяки використанню КЕП. Водночас його робота залежить від сумісності засобів підписання та пропускну здатності інфраструктури в пікові періоди.

Перспективи подальших досліджень. Подальші дослідження і практичний розвиток у цьому напрямі доцільно пов'язувати з поглибленням інтеграції статистичного звітування з корпоративними обліковими системами. Не менш важливим є вдосконалення механізмів діагностики помилок і підтримки користувачів під час контрольних збоїв та інших інцидентів.

Перспективним напрямом є також підвищення інфраструктурної масштабованості у граничні строки подання звітності та розширення системи сервісних індикаторів, що зменшує невизначеність для респондента й посилює довіру до сервісу. Науково доцільним є розвиток кількісних моделей оцінювання ефективності електронного кабінету на основі метрик тривалості подання, частоти збоїв підпису, частки повторних відправлень і показників якості даних. Такий підхід можна концептуально пов'язати з принципами процесної стандартизації статистичного звітування.

Список використаних джерел

1. Про офіційну статистику : Закон України від 16.08.2022 № 2524-IX. URL: { HYPERLINK "<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2524-20>" \h } (дата звернення: 16.03.2026).
2. European Statistics Code of Practice. Revised edition. Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2018. URL: { HYPERLINK "<https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-catalogues/-/KS-02-18-142>" \h } (Last accessed: 16.03.2026).
3. Ілляшенко К. В. Проблеми складання статистичної звітності на вітчизняних підприємствах. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. 2020. Вип. 29. С. 67–70. doi: { HYPERLINK "<http://dx.doi.org/10.32782/2413-9971/2020-29-13>" \h }.
4. Яременко Л. М., Макарьчук І. М., Малишко В. В., Грановська І. В., Калмиков О. В. Особливості подання електронної звітності в Україні. Інвестиції: практика

та досвід. 2022. № 24. С. 41–46. doi: { HYPERLINK "http://dx.doi.org/10.32702/2306-6814.2022.24.41" \h }.

5. Шуліко А. О. Сучасні автоматизовані системи звітності підприємств. Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Економіка. 2024. Вип. 1 (63). С. 275–282. doi: { HYPERLINK "http://dx.doi.org/10.24144/2409-6857.2024.1(63).275-282" \h }.

6. Маліков В., Новіченко Л., Стойка Н. Бухгалтерська звітність: вимоги та складові. Економіка та суспільство. 2023. № 57. doi: { HYPERLINK "http://dx.doi.org/10.32782/2524-0072/2023-57-86" \h }.

7. Домбровська Н. Цифрова трансформація бухгалтерського обліку: вплив технологій на ефективність та якість фінансової звітності. Економічний аналіз. 2023. Т. 33, № 2. С. 239–246. doi: { HYPERLINK "http://dx.doi.org/10.35774/econa2023.02.239" \h }.

8. Яструбський М., Чжен С. Тенденції розвитку звітності підприємств: національні вимоги та зарубіжний досвід. Київський економічний науковий журнал. 2023. № 2. С. 69–75. doi: { HYPERLINK "http://dx.doi.org/10.32782/2786-765X/2023-2-9" \h }.

9. Chervona S. P., Parfentseva N. O. Improving the Normative and Legal Framework for Organization of Official Statistics in Ukraine as Part of Implementing the Association Agreement between Ukraine and EU. Statistics of Ukraine. 2022. Vol. 96, no. 1. P. 30–39. doi: { HYPERLINK "http://dx.doi.org/10.31767/su.1(96)2022.01.03" \h }.

10. Заєць С. В. Якість офіційної статистичної інформації: підходи та міжнародна практика оцінювання. Статистика України. 2020. Т. 88, № 1. С. 4–15. doi: { HYPERLINK "http://dx.doi.org/10.31767/su.1(88)2020.01.01" \h }.

11. Підоричева І. Гармонізація державної статистики у сфері інновацій з вимогами європейських стандартів: інституціональний базис, проблеми та можливості. Журнал європейської економіки. 2024. Т. 23, № 2. С. 215–236. URL:

{ HYPERLINK "<https://jeej.wunu.edu.ua/index.php/ukjee/article/view/1753>" \h }
(дата звернення: 16.03.2026).

12. Osaulenko O. H., Horobets O. O. Implementing Smart Statistics Toolkit in the Official Statistics. Statistics of Ukraine. 2023. Vol. 100, no. 1. P. 7–18. doi: { HYPERLINK "[http://dx.doi.org/10.31767/su.1\(100\)2023.01.01](http://dx.doi.org/10.31767/su.1(100)2023.01.01)" \h }.

13. Sarioglo V. 25 Years of Experience in Household Sample Surveys in the Official Statistics of Ukraine: Main Assets, Problems, Prospects. Statistics of Ukraine. 2023. Vol. 100, no. 1. P. 27–39. doi: { HYPERLINK "[http://dx.doi.org/10.31767/su.1\(100\)2023.01.03](http://dx.doi.org/10.31767/su.1(100)2023.01.03)" \h }.

14. Vasyechko O. O. The National GSBPM Glossary: Methodology and Practice. Statistics of Ukraine. 2020. Vol. 91, no. 4. P. 4–11. doi: { HYPERLINK "[http://dx.doi.org/10.31767/su.4\(91\)2020.04.01](http://dx.doi.org/10.31767/su.4(91)2020.04.01)" \h }.

15. Козик І. М., Шкирта І. М. Інформаційні технології в економічній статистиці: мікроекономічний аспект. Економіка та суспільство. 2025. № 82. doi: { HYPERLINK "<http://dx.doi.org/10.32782/2524-0072/2025-82-68>" \h }.